

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 76.932 van 13 november 1998

A. 65.197/VIII-1045
(voorheen III-21.750)

In zake : **KULCSAR** Julius,
Grote Bosstraat 82
1030 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Volksgezondheid,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Catherine VANDERGUNST,
advocaat,
avenue Reine Astrid 11
1330 Rixensart.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 19 augustus 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Julius KULCSAR de nietigverklaring vordert van de beslissing waarbij het college van geneesheren en de Sociaal-medische Rijksdienst hem "niet toelaatbaar" bevinden voor een betrekking van opsteller, een beslissing waarvan hem bij brief van 7 februari 1995 kennis is gegeven;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 mei 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 23 september 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 6 november 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. WAGNER, loco Mr. VANDERGUNST, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, na een eerste medisch onderzoek in oktober 1992 dat bedoeld was om zijn lichamelijke geschiktheid voor de betrekking van opsteller na te gaan, niet toelaatbaar voor die betrekking is bevonden; dat hij vervolgens de bezwaarprocedure in gang heeft gezet, voorgeschreven bij artikel 17, eerste lid, van het koninklijk besluit van 1 december 1964 betreffende de controle op de lichamelijke geschiktheid vereist van gegadigden voor bepaalde overheidsbetrekkingen; dat het dossier is overgezonden aan het college van geneesheren, daar de

geneesheer van de administratieve gezondheidsdienst en de geneesheer die de belangen van verzoeker verdedigt, het niet met elkaar eens zijn geworden; dat dit college verzoeker niet toelaatbaar voor de betrekking van opsteller heeft bevonden; dat dit de bestreden handeling is waarvan verzoeker bij brief van 7 februari 1995 kennis is gegeven;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat het beroep niet-ontvankelijk is, omdat het is ingesteld meer dan zestig dagen na 26 februari 1993, de dag waarop verzoeker hoogstwaarschijnlijk kennis heeft genomen van de beslissing waarbij hij niet toelaatbaar is bevonden;

Overwegende dat de door de verwerende partij aangehaalde beslissing genomen is door de onderzoekende geneesheer van de administratieve gezondheidsdienst; dat die beslissing vervangen is door de beslissing van het college van geneesheren, de enige handeling die bij dit beroep wordt aangevochten; dat de exceptie ongegrond is; dat in de kennisgeving van de bestreden handeling geen gewag wordt gemaakt van de gegevens die volgens artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten worden vermeld, zodat de verjaringstermijn voor het beroep niet is ingegaan; dat het beroep ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker inzonderheid een middel, het eerste van zijn verzochtschrift, ontleent aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij uiteenzet dat de bestreden handeling in generlei opzicht uitdrukkelijk gemotiveerd is;

Overwegende dat de verwerende partij op grond van artikel 4, 3° en 4°, van die wet concludeert dat de bestreden handeling in casu niet uitdrukkelijk gemotiveerd hoefde te worden; dat ze aanvoert dat "de redenen van medische aard die het college van geneesheren en de sociaal-medische rijksdienst ertoe bewogen hebben om zulk een beslissing te nemen, afbreuk kunnen doen aan de eerbied voor het privé-leven van verzoeker en een schending kunnen vormen van de bepalingen inzake het medisch geheim";

Overwegende dat noch de eerbied voor het privé-leven van verzoeker, noch het medisch geheim, dat alleen in het belang van de patiënt bestaat, de verwerende partij vrijstelt van de verplichting om de bestreden handeling uitdrukkelijk te motiveren; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat de overige middelen van het verzoekschrift niet meer hoeven te worden onderzocht, aangezien ze niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing waarbij het college van geneesheren en de Sociaal-medische Rijksdienst Julius KULCSAR "niet toelaatbaar" bevinden voor een betrekking van opsteller, een beslissing waarvan laatstgenoemde bij brief van 7 februari 1995 kennis is gegeven.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op dertien november 1900 achtennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.